

De verlore boot.

De verlore boot.

Sabrina Coolen

De zoektocht

Sam's vader was een trotse zeevisser en zijn moeder bracht de vis met zorg naar de markt om te verkopen. Nu, vele jaren later, heeft hij enkel nog zijn broer Lars, aangezien beide ouders zijn overleden. Lars heeft een carrière in de luchtmacht, terwijl Sam trouw bleef aan het beroep van visser.

Op een zonnige middag staat Lars, samen met zijn dochtertje Elly, te wachten in de haven. Wanneer Elly Sam's boot door de golven ziet varen, begint ze dolenthousiast te springen en roept ze uit: "Daar is hij!" Terwijl Sam aanmeert, voelt hij meteen de warmte van thuiskomen. Elly rent naar de boot toe, maar Sam springt nog net op tijd van boord om haar vast te grijpen voordat ze per ongeluk in het water valt. Lars neemt haar onmiddellijk over en waarschuwt haar streng: "Elly, je mag niet zomaar naar de boot rennen. Als je in het water valt en onder de boot terechtkomt, kan dat gevaarlijk zijn."

Elly antwoordt met een onschuldige glimlach: "Oom Sam heeft mij toch opgevangen?" Sam kijkt op en ziet Nina vanuit de verte naderen. Een moment lijkt hij te twijfelen, maar voordat ze dichterbij komt, stapt hij snel in de auto met Lars en Elly. Thuis aangekomen, vult de geur van vers gekookt eten de woonkamer, waar Emily druk in de keuken bezig is. Terwijl Lars met een glas drinken ontspant, helpt Sam met het tafeldekken. Tijdens het avondmaal breekt Lars de stilte en vraagt hem met een nieuwsgierige blik: "Waarom reed je weg toen Nina kwam?"

"Het is omdat ik de laatste keer dat ik haar sprak, ruzie met haar had," antwoordt Sam terwijl hij ongemakkelijk zijn vork neerlegt. Emily kijkt op van haar bord en zegt: "Maar jullie zouden toch trouwen?"

"Dat was wel het plan, maar ik begin te twijfelen of het wel een goede keuze is. Ik vaar immers al met de boot sinds voordat ik haar kende, toch?" reageert Sam. Op dat moment

hoort hij het geluid van Nina's auto die voor de deur stopt. In een haast om naar boven te rennen, mist hij de eerste trede van de trap en valt hij uitgerekend op

Elly's speelmat. Elly barst in lachen uit terwijl Sam zich snel een weg naar boven probeert te banen.

Wanneer Emily de deur opent, stapt Nina zonder aarzeling naar binnen. “Waar is hij?” vraagt ze scherp.

“Nergens hier in de buurt,” reageert Emily kalm. Zodra Nina weer vertrekt, komt Sam voorzichtig de trap af. Hij werpt een blik uit het raam, maar Nina heeft hem gezien en keert resoluut terug naar binnen. “Ik heb je toch gezegd dat ik niets meer met je wil?” zegt Sam met een grijns.

“Dus je kiest die stomme boot boven mij?” sneert Nina.

Lars mengt zich in het gesprek en zegt ferm: “Die ‘stomme’ boot was van onze vader en is nu een belangrijk deel van Sam’s leven. Toon wat meer respect voor wat hij doet.”

Furieus gooit Nina haar ring op de grond. Zonder tranen, maar met een razend rood gezicht, spuugt ze woedend in Sam’s gezicht voordat ze definitief verdwijnt.

Twee dagen later, terug op zee, krijgt Sam een oproep van Lars via de radio. “Er is een melding over een vermiste boot in jouw buurt. Kun je een kijkje nemen? Maar wees voorzichtig.” Sam volgt de aanwijzingen en vindt enkel wat brokstukken die als een spoor over het water liggen. Uren later komt hij in een hevige storm terecht en verliest hij alle radiocontact met Lars.

Lars zit ondertussen moedeloos in de zetel en tikt nerveus op de leuning terwijl hij het nieuws volgt. Emily, geërgerd door het geluid, zegt: “Kun je ophouden?”

“Sorry, ik maak me gewoon zorgen om Sam,” antwoordt Lars.

“Ik ook. Bovendien had je hem niet moeten sturen. Hij is een visser, hier niet op getraind,” werpt Emily tegen. Lars springt kwaad op en rijdt naar de haven, maar de storm is zo intens dat hij de auto niet kan verlaten. Verslagen rijdt hij vervolgens naar de kazerne, waar hij Serge aantreft in de slaapruijnte. “Wat doe jij hier? Heb je niet vrij?” vraagt Serge verbaasd.

“Ruzie met Emily. Ik slaap hier vannacht,” mompelt Lars.

“Maak je geen zorgen. Sam is een ervaren visser. Het komt vast goed,” probeert Serge hem gerust te stellen.

De volgende ochtend arriveert Emily bij de school, maar Elly zit somber op een bankje. Emily kijkt naar de lucht wanneer Mira, Elly’s juf, samen met twee collega’s naar haar toeloopt. Mira hurkt naast Elly en zegt: “Normaal ben je altijd zo vrolijk.”

Emily antwoordt met betraande ogen: “Sam is vermist.”

Verbaasd kijkt Mira op. “Hoezo vermist?”

Emily haalt haar schouders op en zegt snikkend: “Tot straks.” Terwijl Elly de speelplaats oploopt omdat de bel gaat, verdwijnen alle kinderen naar binnen.

Sam staat aan de rand van een eiland, met zijn boot vast op het zand geduwd door woeste golven. Hij verzamelt grote bladeren om een afdak te maken, maar schrikt op bij een geritsel in de struiken. Bang voor slangen of andere dieren, werkt hij snel verder terwijl

het zweet van zijn voorhoofd druipt. Nadat hij zijn schoenen heeft uitgetrokken, loopt hij naar de boot en keert terug met een zak vol eten. Tot zijn verbazing liggen zijn schoenen niet waar hij ze had gelaten, en naast de schoenen ziet hij kleine voetafdrukken in het zand.

Nieuwsgierig pakt Sam een broodje kaas en legt het op een doekje naast zijn schoenen. “Wie je ook bent, pak maar. Ik doe je niets,” zegt hij zachtjes, terwijl hij beweging achter de struiken opmerkt. Voorzichtig komt een jonge jongen tevoorschijn en pakt het broodje. Zodra Sam opstaat, rent de jongen echter terug naar de struiken. Sam laat een busje fruitsap uit zijn zak zien en gooit het voorzichtig

in de richting van de jongen. Langzaam komt de jongen weer tevoorschijn en gaat naast Sam zitten. Terwijl hij zich comfortabel nestelt, vraagt hij: “Is dat jouw boot?”

“Ja,” antwoordt Sam. “Hoe ben jij hier terechtgekomen?”

De jongen, die zich voorstelt als Samuel, vertelt dat hij van een groot schip is gevallen en hier alleen wakker werd. Sam voelt meteen medelijden en denkt aan zijn nichtje Elly. Hij legt zijn jas over Samuel heen, die prompt in slaap valt. Later ontdekt Sam wrakstukken van een schip bij zijn boot en vreest het ergste. Wanneer de ochtend aanbreekt, ziet hij Samuel aan het roer van de boot draaien. Samen improviseren ze een vislijn en vangen ze een visje, dat ze op een zelfgemaakt vuurtje bereiden. Hun rust wordt verstoord door het geluid van een helikopter, waarop ze luid beginnen te zwaaien.

Niet veel later daalt Lars via een touw neer en omhelst Sam opgelucht. Maar wanneer Sam voorstelt om Samuel aan Lars vast te binden, raakt de jongen in paniek. Uiteindelijk worden ze samen naar boven gehesen, met Samuel's vertrouwen in Sam intact. Tijdens de vlucht legt Sam aan Lars uit wie Samuel is en wat er met het schip is gebeurd. Lars vertelt schoorvoetend dat ze het gezonken schip hebben gevonden, met Samuel's ouders